

A bukaresti tragédia halálos áldozatainak száma ötvenre emelkedett, a román sajtó nem rest bemutatni azokat a történeteket sem, amik nem feltétlenül az áldozatokról, a kormányváltásról, a tüntetésekről és az együttérzésről szólnak. Romániában ugyanis vannak olyan (elő)emberek, akik szerint a tűzvészben elhunyt vagy súlyosan megsérült emberek megérdemlik a sorsukat, mert rockzenét hallgattak.

Ne általánosítsunk, hiszen konkrétan csupán egy bukaresti iskola hittantanára osztogatott olyan nyomtatványokat, amely szerint a rockzene sátáni és az a célja, hogy eltávolítsa a jó keresztényeket a vallástól. A rockzene a fiatalok életében című iromány szerint a rockzenét hallgató ember tisztátalan lelkek hatása alá kerül, erőszakos lesz, és hajlamos az öngyilkosságra.

A maguk idejében a Rolling Stonest vagy a Beatlest is sátánistának tartották, nem beszélve a Led Zeppelinről, a stánizmus és rockzene kapcsolása meglehetősen avított, retró. Néhány évtizeddel ezelőtt is gáz volt, és most is ciki. Csupán ilyenkor döbbenünk rá, hogy olyan országban, olyan párhuzamos világokban élünk, ahol egyik helyen egyrészt egyetemen tanult, nyelveket beszélő, tájékozott fiatalok egy gondatlanság miatt történt balesetben tucatjával meghalnak, másik helyen meg olyan emberek mondanak felettük ítéletet, akik az ördög létét nem tagadják, sőt ki is űzik az emberből.

Párhuzamos világok részesei, szemtanúi vagyunk: ma megnézhetjük bármelyik világsztárt, ha van pénzünk rá, akár otthonunktól nem túl messze, egy nagyobb városban is, ahonnan néhány kilométerre pár évvel ezelőtt egy ortodox pap történetesen halálra kínozott egy novíciát. Igen, a Corogea-eset Vaslui megyében – ahogy a pap mondta, kiűzte az ördögöt szerencsétlen lányból, a bíróság pedig azt, hogy gyilkolt. Nem akarok belemenni a részletekbe, [az ördögűzésről itt lehet olvasni](#).

Amióta élünk, azóta hallani az okoskodásokat a rockzene és a sátán kapcsolatáról, tizenévesen annyit hallottam, hogy az AC/DC („ácséistennyiladécsé”) vagy Alice Cooper sátánista, hogy már viccnek is rossznak tartottam, annyira unalmas duma volt. Álltam le Jehova egyik tanújával vitatkozni erről, akárcsak iskolázatlan földútemberekkel, akik mindig megmondták a tutit, olvastam könyveket, de teljes lelkiismerettel hallgatom a rockzene legújabb és régebbi mestereit azóta is.

A sátánista-rockzenézés időről időre felerősödik, majd lanyhul – attól függően, hogy éppen mi történik a világban. De így vagyunk az élet minden területén – attól függően élünk, hogy mi történik a világban. Mondjuk az egyházak nem feltétlenül. A hatalom nagy úr, és annak szeretete, imádata meggyőződéseim szerint sokkal kártékonyabb, mint a rockzene. Sőt. [A sokszor sátánizmussal vádolt](#) Mick Jaggerrel hamarabb összebarátkoznék, mint akármelyik politikussal vagy egyházfővel, legyen az akármilyen nemzetiségű.

Mert nehogy azt higgyük, hogy a magyar katolikus egyháznak nem volt, vagy mai napig nincs hatalma a Kárpát-medencében. Nagyon is volt, a második világháború előtt, illetve még régebb, az osztrák-magyar monarchiában hatalmas befolyással bírt az egyház a magyar nyelvterületen és kultúrkörben is.

A kommunizmus idején visszaszorult, hatalma gyakorlatilag eltűnt, a szerepe az volt, hogy tartsa a lelket az emberekben és választ adjon olyan kérdésekre, amikre az ember diktatúrában nem kaphatott. A kelet-európai rendszerváltások után újból hatalomhoz jutott, mondjuk olyan messzire nem ment, mint a román ortodox egyház vagy a keletebbre fekvő szláv országokban – gyakorlatilag állam az államban ma a szerepe, akárcsak a titkosszolgálatoknak vagy a hadseregnek.

Határmezsgyén állunk, valahol kelet és nyugat között, egy civilizációs ütköző országban, ahol az egyház még mindig befolyásolja a világi hatalmat, ellenőrzi a politikumot. De még akár az is

belefér ebben a határövezetben, hogy egy ortodox pap gitárt ragadjon, és rockzenével istent kezdje dicsőíteni.

Vagy már meg is történt?